

[Eva Fatum]

er velkommen til at svare på nu, eller jeg kan tage dem med i et efterfølgende udvalgsarbejde.

Ministeren ønsker at ophæve kravet om autorisation af virksomheder, der importerer eller eksporterer æg. I stedet ønskes en registrering. Hvilke lettelser vil det give? Vil ideelle forhold være i tråd med Rådets direktiv af 20. juni 1989, som er omtalt i lovforslaget?

I lovforslaget gives der ministeren mulighed for at henlægge kontrolopgaver til private institutioner og for at fastsætte regler for disse kontrolopgavers varetagelse. Hvilke private institutioner og hvilke kontrolopgaver tænker ministeren her på? Er det i overensstemmelse med Rådets direktiv af 20. juni 1989? Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Socialdemokratiet mener, at sådanne kontrolopgaver bedst varetages af offentlige myndigheder for at bevare uvildighed og ensartethed.

En anden ting er, at egenkontrollen af æg og ægprodukter ikke må blive en sovepude og fuldstændig erstatning for den offentlige kontrol, da loven skal beskytte forbrugeren ved at sikre optimal kvalitet.

Efter disse spørgsmål og bemærkninger kan Socialdemokratiet umiddelbart støtte lovforslag nr. L 55 til videre behandling i Landbrugs- og Fiskeriudvalget.

Rønholt (KF):

Jeg må tilstå, at det er lidt svært at finde belæg for at bruge ret mange ord på dette lovforslag, al den stund 13 ud af de 19 paragraffer er bemyndigelser til ministeren til at fastsætte regler.

Så er der et par paragraffer om strafferammerne for overtrædelse. Så er der en paragraf, der bestemmer ikrafttrædelsestidspunktet, og så er der en paragraf, der siger, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Tilbage er der vistnok to paragraffer med en lille smule indhold, og i dem havde jeg håbet at der var nogle regler om, hvad der kom først: hønen eller ægget.

Inger Harms (SF):

Det er ikke mange forslag, landbrugsministeren fremsætter, hvor der ikke i slutningen af fremsættelsestalen står: »Dette lovforslag fremsættes som led i en almindelig modernisering og som led i regeringens afbureaukratisering

program«, eller der står i indledningen: »Forslaget sigter bl.a. på at skabe grundlag for at gennemføre Rådets direktiv« af den og den dato.

Det behøver i sig selv ikke at være dårligt, og det med EF er jo noget, vi efterhånden bare må tage til efterretning, men de store visioner giver det ikke Landbrugsministeriet mulighed for at komme frem med.

Når ministeren i sine bemærkninger siger, at dette er udformet som en ramme- og bemyndigelseslov, så tror jeg ikke, ministeren nogen sinde har haft mere ret. Det er i den grad en bemyndigelseslov, at man, selv om man opmærksomt har læst lovforslaget igennem, kun ved, at det drejer sig om æg og ægprodukter og så ikke meget mere.

Der står, at der skal gælde nogle regler for »tilvirkning, pakning, mærkning, forhandling en gros, indførsel og udførsel samt dertil knyttet opbevaring og transport«, og at der tillige skal være regler for »hensynet til sundhed, hygiejne, ernæring, kvalitet, kontrol og forbrugeroplysning«. Det er vi helt på det rene med, men hvilke regler er det, der skal være? Var det en SF-landbrugsminister, kunne jeg føle mig helt tryk, så det må ved en sådan rammelov altså dreje sig om at have fuld tillid til den til enhver tid siddende minister, og det kan jeg godt indimellem være lidt utryk ved.

Vil man vide noget om, hvad det er for regler, må man slå op i EF-direktivet og dér se, hvad det drejer sig om. For pakkeriernes vedkommende ser det ud til, at der er tænkt på både æg og personale, hvilket jo så sandelig også er vigtigt i disse salmonellatider. Men med hensyn til æggenes tilvirkning er det en helt anden sag. Her er det kun mennesker og menneskers føde, der tages hensyn til, ikke til de dyr, der leverer varen.

Det kunne f.eks. være sket gennem en af de ting, lovforslaget handler om, nemlig mærkning. Vi synes, at forbrugeren igennem mærkning skal have mulighed for at gøre sig klart, hvorledes varen er frembragt, altså under hvilke forhold dyret har levet: Er det æg fra burhøns? Er det æg fra fritgående høns? Er det høns, der har haft luft omkring sig eller blot er stuvet sammen, så de praktisk talt ikke har haft mere plads at røre sig på end burhøns? Eller er det høns, der har levet under forbrugeren acceptable forhold? En sådan mærkning ville